

Arrest

nr. 299 559 van 8 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. CHRISTIAENS
Torhoutsesteenweg 335
8400 OOSTENDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat V. CHRISTIAENS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine afkomstig uit Tbilisi. U woonde er samen met uw ouders. U bent biseksueel. Niemand, buiten uw partners, waren hiervan op de hoogte. Op 06/09/2022 kwam u 's avonds van uw werk toen u werd aangevallen door twee onbekenden. Ze beledigden en sloegen u. U kon ontsnappen. Twee vrouwen brachten u naar de spoedafdeling. Na verzorging ging u terug naar huis. U ging onmiddellijk naar uw kamer zodat uw ouders niks zouden opmerken. Op 09/09/2022 ging u naar een advocaat waar u vertelde wat u was overkomen omwille van uw seksuele oriëntatie. U had een overeenkomst met uw advocaat dat zij u zou verdedigen indien nodig. Op

11/09/2022 was u in een winkel toen u de twee onbekenden opnieuw tegenkwam in aanwezigheid van een derde onbekende. U werd door hen beledigd en ging naar huis. U dacht na en besloot uw land te verlaten. U nam op 15/15/09/2022 nam u ontslag op uw werk. Op 24/09/2022 ontving u via messenger beledigingen en bedreigingen. Op 27/09/2022 was u op terugweg van een bezoek aan het psychologisch centrum Kamara toen u door drie onbekenden werd aangevallen. Ze beledigden en sloegen u. U kon ontsnappen. U had verzorging nodig bij een tandarts voor uw ontwrichte kaak en in een traumatologische kliniek voor uw gebroken pols. Op 04/10/2022 reisde u per vliegtuig naar Polen en kwam u naar België waar u op 05/10/2022 uw verzoek om internationale bescherming indiende. U heeft vernomen van uw moeder dat op 02/11/2022 drie dronken jongens bij haar zijn langsgekomen die zeiden dat haar zoon een pederast is. Uw moeder gaf u door dat uw vader u niet meer wil zien. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw internationaal paspoort, identiteitskaart, rijbewijs, diploma's, loonfiches, documenten van uw advocaat (contract, rapport, attest), een aanvraag en een attest van de spoedafdeling, een attest van de tandarts, chatberichten, uw cv, huurovereenkomst, een attest van een psycholoog voor u en uw moeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat u gevisieerd werd omwille van uw seksuele oriëntatie, i.e. u bent biseksueel.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden.

Uit de hierboven aangehaalde COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke

bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.

Uit uw verklaringen blijkt dat u besloot uw land van herkomst te ontvluchten nadat u op 06/09/2022 werd aangevallen en op 09/09/2022 werd beledigd door onbekenden. Hierna werd u nog via chatberichten bedreigd en op 27/09/2022 nogmaals aangevallen door onbekenden.

U verklaart (CGVS p. 3 & 6 & 8-9) dat u na de eerste aanval naar een advocaat ging waar u vertelde wat u was overkomen omwille van uw seksuele oriëntatie. U besloot naar een advocaat te gaan i.p.v. de politie als beschermingsmethode aangezien u er uw seksuele oriëntatie zou bekend maken. U had een overeenkomst met uw advocaat dat zij u zou verdedigen indien nodig, dat u wou dat zij uw rechten zou verdedigen. Ze zei dat het mogelijk was om al naar de politie te stappen maar u heeft dit geweigerd, u zei dat het niet nodig was. Uw advocaat zei dat indien u nog eens problemen zou hebben u naar haar diende te komen waarop ze verdere stappen ging ondernemen en naar de politie zou stappen. Nadat u op 09/09/2022 was beledigd in een winkel besloot u uw land van herkomst te verlaten. U stelt dat u niet naar de politie kon gaan omdat iedereen dan te weten zou komen wat uw seksuele oriëntatie is waarop familie en vrienden u de rug zouden toekeren, u zou niemand meer hebben. Uw belagers hadden u ook gezegd dat u niet naar de politie mocht gaan, anders zou u iets ergers overkomen. Indien u klacht zou hebben ingediend zou de kans bestaan dat u nog met grotere agressie zou te maken krijgen. Nadat u was beledigd op 09/09/2022 nam u ook geen contact meer op met uw advocaat omdat zij misschien een zaak zou hebben opgestart, dat zij met uw verklaring over de eerste aanval naar de politie zou gaan, en u dit niet meer wou. U twijfelde, zou u verder vechten voor uw rechten of zou u alles loslaten en vertrekken, u koos voor dit laatste. U werd erop gewezen dat u maar kon vechten voor uw rechten indien u de bevoegde autoriteiten van uw land op de hoogte brengt dat uw rechten werden geschonden, hetgeen u beaamde. U herhaalt dat indien u zich naar de autoriteiten had gewend iedereen zou vernemen van uw geaardheid en u dit niet wou. Gevraagd of u organisaties los van de overheid heeft gecontacteerd om uw problemen aan te kaarten, antwoordt u ontkennend. U verklaart dat indien u een ngo of de LGBT-gemeenschap zou inlichten, dit zou betekenen dat uw case nog meer omvang zou krijgen, dat er nog meer mensen ervan zouden weten. Deze door u aangehaalde redenen om geen bescherming in te roepen voor uw problemen, m.n. iedereen zou op de hoogte zijn van uw seksuele oriëntatie en uw problemen met uw belagers zouden erger worden, kunnen niet worden aanvaard. Beide motivaties zijn immers loutere veronderstellingen. Indien u bv. met de hulp van uw advocaat een klacht had ingediend, is hiermee nog niet aangetoond dat de buitenwereld op de hoogte zou komen van uw seksuele oriëntatie. Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt ook dat de mensenrechtenorganisatie Equality Movement de leden van de LGBTI +-gemeenschap net actief aanmoedigt om bij eventuele problemen naar de politie te stappen. Gevraagd wat de reactie zou zijn indien uw familie vernam van uw seksuele oriëntatie, verklaart u (CGVS p. 8) dat uw vader u het huis niet meer binnen zou laten en dat als u thuis was hij misschien geweld zou gebruiken, dat uw broer alleen woont maar dezelfde gedachten heeft als uw vader, dat uw broer u zou verbieden nog zijn kinderen te zien, en dat u de reactie van uw moeder niet kan voorspellen. Kort hierna verklaart u dat nadat op 02/11/2022 drie dronken jongens bij uw moeder waren langsgekomen en zeiden dat haar zoon een pederast is, uw moeder dit doorgaf aan uw vader en hij u niet meer wil zien. Het loutere gegeven dat uw familie mogelijks uw geaardheid te weten zou komen, zonder duidelijke redenen dat dit op zich bijkomende en ernstige problemen teweeg zou brengen, is geen afdoende reden om geen beroep te doen

op nationale beschermingsmogelijkheden. Het verdere loutere gegeven dat u geen klacht durfde in te dienen omdat u bang was voor uw belagers en vreesde dat ze u dan iets ergs zouden aandoen, betekent echter niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te bieden tegen hen. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.

U stelt ook (CGVS p. 9) dat bv. de Public Defender iedereen verdedigt maar dat men echt ijzerharde bewijsstukken moet hebben dat men is geslagen omwille van z'n seksuele oriëntatie, dat ze anders de zaak niet aannemen. Indien men echter geen beroep doet op de bevoegde instanties kan er ook niet aan informatievergaring worden gedaan waarbij eventuele bewijzen worden verworven die uw zaak zouden ondersteunen. U uit ook uw twijfels of de politie wel rechtvaardig zou optreden bij een klacht en stelt dat u geen zo'n groot vertrouwen zou hebben in het 'systeem'. Zoals hierboven reeds werd aangehaald blijkt nochtans uit de voorhanden informatie dat iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, de mogelijkheid heeft om zich in Georgië tot de rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op de dienst Legal Aid Service voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank, en daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Uit uw verklaringen komt ook duidelijk naar voren dat u van mening bent dat indien u een klacht had ingediend, de bevoegde instanties daadwerkelijk zouden hebben opgetreden. U stelt immers (CGVS p. 9) dat uw belagers dan door de politie zouden zijn meegenomen, dat u door de politie zou zijn opgeroepen om hen te herkennen, waardoor u hen grotere problemen zou hebben bezorgd. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was.

De door u aangebrachte documenten (uw internationaal paspoort, identiteitskaart, rijbewijs, diploma's, loonfiches, documenten van uw advocaat (contract, rapport, attest), een aanvraag en een attest van de spoedafdeling, een attest van de tandarts, chatberichten, uw cv, huurovereenkomst, een attest van een psycholoog voor u en uw moeder) bevatten informatie die niet worden betwist maar tonen niet aan dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te verlenen indien u daadwerkelijk een beroep op hen had gedaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/2 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van *"de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, meer bepaald de materiële motiveringsplicht"*.

In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel "1, F" van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van *"de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, meer bepaald de materiële motiveringsplicht"*.

2.2.1. Daar waar verzoekende partij zich beroept op de schending van artikel "1, F" van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), bemerkt de Raad dat voormelde richtlijn geen artikel "1, F" bevat. Dit onderdeel van het tweede middel is dan ook onontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. Verzoekende partij verklaart niet te kunnen terugkeren naar Georgië omdat zij er gevisieerd wordt omwille van haar biseksuele geaardheid (notities CGVS, p. 4-7).

2.2.5. In navolging van de commissaris-generaal, is de Raad evenwel van oordeel dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij voor wat betreft deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recente “COI Focus” betreffende “Georgië – Algemene situatie” van 16 januari 2023, waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke

omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Wat betreft de situatie voor LGBTI+-personen, blijkt dat hoewel een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+-personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld, terwijl mensen in Tbilisi meer open-minded zijn. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden.

Niettemin vastgesteld kan worden dat er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Gelet op wat voorafgaat, volstaat een loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap dan ook niet om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn hulp en/of bescherming te bieden aan verzoekende partij.

Verzoekende partij werpt hierop geen ander licht. De door haar aangebrachte informatie (zie bijlagen 2-16 van het verzoekschrift), dewelke deels dezelfde dan wel geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop bovenstaande bevindingen zijn gesteund, is niet van aard om afbreuk te doen aan het voorgaande. Ook het loutere feit dat Georgië niet opnieuw opgenomen werd in de lijst van veilige landen van herkomst die werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 2023, doet *an sich* geen afbreuk aan voormelde vaststellingen omtrent de situatie in Georgië noch volstaat dit om aan te tonen dat de informatie waarop deze vaststellingen gesteund zijn achterhaald is. Het gegeven dat het herkomstland van

verzoekende partij niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst, heeft enkel tot gevolg dat haar verzoek niet behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is niet van toepassing is op haar.

De Raad wijst erop dat het dan ook aan verzoekende partij toekomt *in concreto* aan te tonen dat het haar in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij evenwel in gebreke blijft. Immers dient te worden vastgesteld dat zij geen ernstige pogingen heeft ondernomen om de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten in te roepen. In de bestreden beslissing worden dienaangaande volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“U verklaart (CGVS p. 3 & 6 & 8-9) dat u na de eerste aanval naar een advocaat ging waar u vertelde wat u was overkomen omwille van uw seksuele oriëntatie. U besloot naar een advocaat te gaan i.p.v. de politie als beschermingsmethode aangezien u er uw seksuele oriëntatie zou bekend maken. U had een overeenkomst met uw advocaat dat zij u zou verdedigen indien nodig, dat u wou dat zij uw rechten zou verdedigen. Ze zei dat het mogelijk was om al naar de politie te stappen maar u heeft dit geweigerd, u zei dat het niet nodig was. Uw advocaat zei dat indien u nog eens problemen zou hebben u naar haar diende te komen waarop ze verdere stappen ging ondernemen en naar de politie zou stappen. Nadat u op 09/09/2022 was beledigd in een winkel besloot u uw land van herkomst te verlaten. U stelt dat u niet naar de politie kon gaan omdat iedereen dan te weten zou komen wat uw seksuele oriëntatie is waarop familie en vrienden u de rug zouden toekeren, u zou niemand meer hebben. Uw belagers hadden u ook gezegd dat u niet naar de politie mocht gaan, anders zou u iets ergers overkomen. Indien u klacht zou hebben ingediend zou de kans bestaan dat u nog met grotere agressie zou te maken krijgen. Nadat u was beledigd op 09/09/2022 nam u ook geen contact meer op met uw advocaat omdat zij misschien een zaak zou hebben opgestart, dat zij met uw verklaring over de eerste aanval naar de politie zou gaan, en u dit niet meer wou. U twijfelde, zou u verder vechten voor uw rechten of zou u alles loslaten en vertrekken, u koos voor dit laatste. U werd erop gewezen dat u maar kon vechten voor uw rechten indien u de bevoegde autoriteiten van uw land op de hoogte brengt dat uw rechten werden geschonden, hetgeen u beaamde. U herhaalt dat indien u zich naar de autoriteiten had gewend iedereen zou vernemen van uw geaardheid en u dit niet wou. Gevraagd of u organisaties los van de overheid heeft gecontacteerd om uw problemen aan te kaarten, antwoordt u ontkennend. U verklaart dat indien u een ngo of de LGBT-gemeenschap zou inlichtten, dit zou betekenen dat uw case nog meer omvang zou krijgen, dat er nog meer mensen ervan zouden weten. Deze door u aangehaalde redenen om geen bescherming in te roepen voor uw problemen, m.n. iedereen zou op de hoogte zijn van uw seksuele oriëntatie en uw problemen met uw belagers zouden erger worden, kunnen niet worden aanvaard. Beide motivaties zijn immers loutere veronderstellingen. Indien u bv. met de hulp van uw advocaat een klacht had ingediend, is hiermee nog niet aangetoond dat de buitenwereld op de hoogte zou komen van uw seksuele oriëntatie. Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt ook dat de mensenrechtenorganisatie Equality Movement de leden van de LGBTI +-gemeenschap net actief aanmoedigt om bij eventuele problemen naar de politie te stappen. Gevraagd wat de reactie zou zijn indien uw familie vernam van uw seksuele oriëntatie, verklaart u (CGVS p. 8) dat uw vader u het huis niet meer binnen zou laten en dat als u thuis was hij misschien geweld zou gebruiken, dat uw broer alleen woont maar dezelfde gedachten heeft als uw vader, dat uw broer u zou verbieden nog zijn kinderen te zien, en dat u de reactie van uw moeder niet kan voorspellen. Kort hierna verklaart u dat nadat op 02/11/2022 drie dronken jongens bij uw moeder waren langsgesproken en zeiden dat haar zoon een pederast is, uw moeder dit doorgaf aan uw vader en hij u niet meer wil zien. Het loutere gegeven dat uw familie mogelijks uw geaardheid te weten zou komen, zonder duidelijke redenen dat dit op zich bijkomende en ernstige problemen teweeg zou brengen, is geen afdoende reden om geen beroep te doen op nationale beschermingsmogelijkheden. Het verdere loutere gegeven dat u geen klacht durfde in te dienen omdat u bang was voor uw belagers en vreesde dat ze u dan iets ergs zouden aandoen, betekent echter niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te bieden tegen hen. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.*

U stelt ook (CGVS p. 9) dat bv. de Public Defender iedereen verdedigt maar dat men echt ijzerharde bewijsstukken moet hebben dat men is geslagen omwille van z'n seksuele oriëntatie, dat ze anders de zaak niet aannemen. Indien men echter geen beroep doet op de bevoegde instanties kan er ook niet aan informatievergaring worden gedaan waarbij eventuele bewijzen worden verworven die uw zaak zouden ondersteunen. U uit ook uw twijfels of de politie wel rechtvaardig zou optreden bij een klacht en stelt dat u geen zo'n groot vertrouwen zou hebben in het 'systeem'. Zoals hierboven reeds werd aangehaald blijkt nochtans uit de voorhanden informatie dat iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn

geschonden, de mogelijkheid heeft om zich in Georgië tot de rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op de dienst Legal Aid Service voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank, en daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Uit uw verklaringen komt ook duidelijk naar voren dat u van mening bent dat indien u een klacht had ingediend, de bevoegde instanties daadwerkelijk zouden hebben opgetreden. U stelt immers (CGVS p. 9) dat uw belagers dan door de politie zouden zijn meegenomen, dat u door de politie zou zijn opgeroepen om hen te herkennen, waardoor u hen grotere problemen zou hebben bezorgd. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was."

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift dan ook verwijst naar haar vrees voor haar vader alsook een persoon die haar online bedreigingen stuurt (zie bijlage 17 van het verzoekschrift), wijst de Raad erop dat verzoekende partij evenwel niet aantoonde dat zij wat betreft deze problemen en/of eventuele andere problemen wegens haar geaardheid geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten.

2.2.6. Inzake de door verzoekende partij bijgebrachte documenten (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten), treedt de Raad verwerende partij bij in volgende motivering, dewelke door verzoekende partij geheel ongemoeid gelaten wordt: *"De door u aangebrachte documenten (uw internationaal paspoort, identiteitskaart, rijbewijs, diploma's, loonfiches, documenten van uw advocaat (contract, rapport, attest), een aanvraag en een attest van de spoedafdeling, een attest van de tandarts, chatberichten, uw cv, huurovereenkomst, een attest van een psycholoog voor u en uw moeder) bevatten informatie die niet worden betwist maar tonen niet aan dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te verlenen indien u daadwerkelijk een beroep op hen had gedaan."*

2.2.7. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend. Immers maakt zij niet aannemelijk dat zij niet zou kunnen rekenen op de in Georgië aanwezige beschermingsmogelijkheden.

Verder wijst de Raad erop dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij bij een schrijven van 18 december 2023 plots enkele screenshots van telefoonverkeer met haar broer en haar moeder bijbrengt en zich desbetreffend in het gevoegde schrijven louter beperkt te stellen dat het *"bedreigingen"* en *"beschuldigingen"* van haar broer en moeder betreffen, wijst de Raad er vooreerst op dat dergelijke screenshots geen enkele bewijswaarde hebben daar zij om het even waar, wanneer en door wie in scene kunnen zijn gezet. Bovendien doen deze beweerde bedreigingen niet in het minst afbreuk aan de voormelde vaststelling dat niet wordt aangetoond dat wat betreft deze problemen en/of eventuele andere problemen wegens haar geaardheid door verzoekende partij geen of onvoldoende beroep kan worden gedaan op de hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten.

2.2.9. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT